

Stanowisko Izby Gospodarki Elektronicznej do ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa

Szanowni Państwo,

Ustawa z dnia 12 marca 2022 r. o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa („Specustawa”) weszła do polskiego porządku prawnego wnosząc wiele korzystnych zmian, natomiast ekspresowe tempo jej procedowania niestety skutkowało powstaniem paru kwestii problematycznych oraz braku precyzji w niektórych przepisach.

W związku z powyższym pragniemy poniżej zasygnalizować kierunek potrzebnych zmian w celu zwiększenia bezpieczeństwa prawnego przedsiębiorców w kwestiach zatrudniania obywateli Ukrainy oraz związanych z tym procesem legalizacji pobytu tych osób.

1) Konieczność wprowadzenia dokumentu potwierdzającego objęcie cudzoziemca Specustawą.

Pracodawca decydując się na zatrudnienie obywatela Ukrainy za pośrednictwem nowej procedury powiadomienia („**uproszony tryb**”) jest zobowiązany do zweryfikowania, czy obywatel Ukrainy spełnia jedną z dwóch przesłanek legalnego pobytu (art. 22 ust. 1 lit. a i b Specustawy). Sektor prywatny nie posiada dostępu do rejestru osób, które zostały objęte Specustawą, zatem przedsiębiorca nie posiada wystarczających narzędzi do weryfikacji uznania pobytu za legalny na mocy specustawy (art. 22 ust. 1 lit. a Specustawy), a tym samym powstaje ryzyko nielegalnego zatrudnienia cudzoziemca w sytuacji braku spełnienia przesłanek ze Specustawy przez obywatela Ukrainy (np. w sytuacji pośredniego przyjazdu do Polski przez Rumunię).

Ponadto, możliwość wydania zaświadczeń w sprawie ochrony czasowej została już wprowadzona do polskiego systemu w stosunku do osób nie objętych Specustawą, a podlegających ochronie na mocy **decyzji wykonawczej Rady UE 2022/382 z dnia 4 marca 2022 r.** – pozwala na to znowelizowana Specustawą art. 110 ust. 5 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP (jest to odrębny tryb legalizacji pobytu osób nieobjętych Specustawą). Z tego względu tym bardziej zasadne jest wprowadzenie podobnego instrumentu do osób objętych Specustawą.

2) Rozszerzenie kategorii osób uprawnionych do zatrudnienia w uproszczonym trybie, o których mowa w Specustawie

Mimo dosyć szerokiego katalogu osób objętych Specustawą w zakresie legalizacji, w kwestiach pracowniczych uproszczony tryb jest możliwy wyłącznie do obywateli Ukrainy spełniających przesłanki z art. 2 ust. 1 Specustawy. Pominięto tym samym osoby z art. 2 ust. 2. W praktyce wyklucza to zatrudnienie w uproszczonym trybie najbliższych członków rodziny obywatela Ukrainy posiadającego Kartę Polaka, mimo że osoby te wprost zostały włączone do zakresu Specustawy.

Wydaje się, że jest to efekt wprowadzenia art. 2 ust. 2 do Specustawy w finałowym procesie jej uchwalania, w związku z czym w wielu częściach ustawy zastosowane odesłania odwołują się wyłącznie do art. 2 ust. 1 bez uwzględnienia dodania art. 2 ust. 2 do Specustawy. Nie wydaje się również, że intencją ustawodawcy było celowe pominięcie tej kategorii osób.

Naszym zdaniem niezbędne jest zastąpienie w art. 22 ust. 1 lit. a) wyrażenia „uznaje się za legalny na podstawie art. 2 ust. 1” na „uznaje się za legalny na podstawie niniejszej ustawy” – a tym samym ujednoczenie kategorii cudzoziemców z kategorią uwzględnioną w art. 23 ust. 1 Specustawy.

3) Doprecyzowanie dokumentów pozwalających na zgłoszenie powiadomienia oraz uwzględnienie osób nieposiadających dokumentów lub ważnych dokumentów

Naszym zdaniem niezbędne jest wprowadzenie, na wzór procedury wydania nr PESEL, możliwości zatrudnienia: osoby nieposiadającej właściwych dokumentów pozwalających ustalić tożsamość albo dokumentów ważnych oraz osoby posiadającej wyłącznie skany dokumentów. Wymogi ustawowe pozostawiają wątpliwości w kwestii zatrudnienia takich osób, a system praca.gov.pl nie pozwala zgłosić zatrudnienia w razie braku wspomnianych dokumentów.

4) Brak konieczności istnienia podstawy prawnej do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw pracy w celu wprowadzenia ograniczeń dotyczących liczby zatrudnianych cudzoziemców w uproszczonym trybie.

W naszej ocenie nie wydaje się konieczne ograniczenie pracodawców w odniesieniu do liczby osób zatrudnionych w uproszczonym trybie.

Kontrowersję wywołuje również kwalifikacja prawna sytuacji, w której w razie wprowadzenia w drodze rozporządzenia limitu zatrudnienia, przedsiębiorca będzie posiadał na dzień obowiązywania rozporządzenia większą liczbę zatrudnionych osób niż wynika z tekstu rozporządzenia. Ponadto, użyte przez ustawodawcę wyrażenia mogą sugerować, iż w razie wprowadzenia rozporządzenia, przedsiębiorcy niezatrudniający pracowników nie będą w stanie zatrudnić żadnego cudzoziemca w uproszczonym trybie.

5) Dostosowanie Specustawy do art. 2 i 3 ustawy z dnia 15 czerwca 2012 r. o skutkach powierzania wykonywania pracy cudzoziemcom przebywającym wbrew przepisom na terytorium RP.

Na mocy powyższych przepisów pracodawca ma obowiązek (przed rozpoczęciem zatrudnienia) zrobienia i przechowania kopii ważnego dokumentu uprawniającego do pobytu na terytorium RP – nie wszyscy cudzoziemcy objęci zakresem Specustawy posiadają niniejszy dokument.

Postulujemy zatem dwa alternatywne rozwiązania: (i) uchylenie wspomnianego obowiązku pracodawcy w stosunku do cudzoziemców objętych Specustawą albo (ii) odpowiednie zmodyfikowanie przepisów Specustawy w taki sposób, iż obowiązek polegałby na zrobieniu i przechowaniu kopii „dokumentu stanowiącego podstawę przekroczenia granicy” a w razie braku takiego dokumentu – zastąpienie go stosownym oświadczeniem pracownika albo nadanym PESEL.

6) Konieczność wyraźnego określenia możliwości korzystania ze swobody przedsiębiorczości poza Specustawą, w warunkach na które pozwalają inne przepisy.

Specustawa wprowadza swobodę korzystania z przedsiębiorczości pod warunkiem posiadania nr PESEL.

Jednocześnie obywatele Ukrainy są uprawnieni do korzystania w części ze swobody przedsiębiorczości na mocy art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium RP (ustawa o przedsiębiorcach zagranicznych), natomiast

niektóre kategorii obywateli Ukrainy (np. posiadacze Kart Polaka) korzystają ze swobody przedsiębiorczości w całości. Ustawa o przedsiębiorcach zagranicznych nie przewiduje wymogu posiadania nr PESEL w celu założenia i prowadzenia działalności gospodarczej.

Naszym zdaniem, wymóg posiadania nr PESEL powinien mieć zastosowanie wyłącznie do sytuacji, w których obywatel Ukrainy ma korzyści w wyborze formy prowadzenia działalności gospodarczej wynikającej ze Specustawy, której nie posiada na mocy ustawy o przedsiębiorcach zagranicznych. W tym celu niezbędne jest dodanie do art. 23 ust. 2 Specustawy wyrażenia „o ile przepisy odrębne nie ustanawiają wymogu posiadania nr PESEL w celu podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na zasadach w nich określonych”.

7) Wprowadzenie możliwości wydania polskiego dokumentu podróży

Specustawa nie przewiduje rozwiązań dotyczących przemieszczania się cudzoziemców w sytuacji braku posiadania dokumentów podróży (paszportu biometrycznego) lub jego utraty z przyczyn losowych. Obecnie nie ma możliwości uzyskania takiego paszportu w konsulatach Ukrainy w Polsce.

Niemожność uzyskania polskiego dokumentu podróży stanowi istotne ograniczenie w przemieszczaniu się na terytorium UE (w świetle prawa, wyjazd do krajów UE bez paszportu biometrycznego nie jest możliwy). Specustawa jedynie częściowo ogranicza swobodę przemieszczania poprzez wymóg nieprzekraczania okresu pobytu poza RP większego niż 1 miesiąc (art. 11 ust. 2 Specustawy), a zatem tym bardziej należy dopuścić wydanie polskiego dokumentu podróży osobom objętym zakresem Specustawy.

8) Uchylenie lub wydłużenie 60-dniowego terminu na zarejestrowanie pobytu

Osoby nieposiadające paszportu biometrycznego bądź osoby, które nie otrzymały do paszportu biometrycznego pieczętki o przekroczeniu granicy mogą zarejestrować swój pobyt w ciągu 60 dni od wjazdu na terytorium RP na podstawie złożonego wniosku (art. 3 Specustawy). Niejasny jest skutek niedotrzymania tego terminu wobec powiązania tego wniosku z automatycznym nadaniem nr PESEL.

Wobec powyższego, biorąc pod uwagę masowy napływ osób objętych Specustawą i spodziewany paraliż organów wykonawczych gminy, postulujemy uchylenie terminu na zarejestrowanie pobytu poprzez możliwość bezterminowego skorzystania z uprawnienia lub odpowiednie jego wydłużenie.

9) Rozszerzenie kategorii osób uprawnionych do otrzymania nr PESEL w trybie specustawy

W naszej ocenie błędne jest pominięcie w art. 4 określającym specjalny tryb nadania nr PESEL kategorii osób wymienionych w art. 2 ust. 2 (obywatele Ukrainy będący posiadaczami Kart Polaka i najbliżsi członkowie ich rodzin). Szczegółowo problem niewłaściwych odesłań opisałyśmy powyżej w pkt. 1.

10) Precyzyjne określenie osób objętych zakresem Specustawy

Oprócz problemów związanych z niewłaściwym stosowaniem odesłań, literalne brzmienie poszczególnych przepisów powoduje wątpliwości interpretacyjne, np.:

- brak objęcia najbliższych członków posiadaczy Kart Polaka definicją obywateli Ukrainy na wzór małżonków obywateli Ukrainy nieposiadających obywatelstwa Ukrainy (art. 2 ust. 2 zdanie 3, art. 1 ust. 2 Specustawy)

- uchylenie wyrażenia „wraz” z art. 1 ust. 1: literalne brzmienie sugeruje, że w razie braku wspólnego przekroczenia granicy, najbliżsi członkowi posiadaczy Kart Polaka nie są objęci zakresem Specustawy (mimo braku stosownego wymogu w stosunku do tych osób w art. 2 ust. 2 zdanie trzecie Specustawy);
- objęcia niepełnoletnich dzieci obywateli Ukrainy zakresem art. 1 ust. 2 celem ujednoczenia trybu legalizacji w ramach jednej rodziny (w przeciwnym razie matka obywatelka Ukrainy będzie miała zalegalizowany pobyt na mocy Specustawy, a dzieci – na mocy decyzji wykonawczej Rady UE w związku z ustawą o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP).
- usunięcie wymogu bezpośredniego przybycia z terytorium Ukrainy do Polski celem objęcia obywateli Ukrainy zakresem Specustawy: dotyczy to art. 1 ust. 1 i 2, art. 2 ust. 4, art. 3 ust. 3, art. 4 ust. 4 pkt. 19 i 20, art. 46-49, 71 ust. 1 Specustawy oraz art. 327 ust. 3 Prawa o szkolnictwie wyższym i nauce – popieramy projekt sejmowej komisji administracji i spraw wewnętrznych do zmiany Specustawy.

11) Umożliwienie ukraińskim przedsiębiorcom kontynuowania stosunków zatrudnienia podczas pobytu w Polsce

W świetle obecnych wymogów dotyczących świadczenia pracy przez osoby fizyczne znajdujące się na terytorium RP, które są jednocześnie obywatelami państw trzecich (w tym Ukrainy), powstaje konieczność uzyskania dla tych osób dostępu do rynku pracy.

Odpowiednie oświadczenia o powierzeniu pracy lub powiadomienia o powierzeniu pracy w trybie Specustawy nie są możliwe do uzyskania przez ukraińskiego przedsiębiorcę.

W ten sposób wiele osób wykonujących pracę w sposób zdalny będąc w Polsce nie może jej kontynuować na rzecz ukraińskiego przedsiębiorcy, a w razie kontynuacji pracy powstaje ryzyko naruszenia przepisów dotyczących wykonywania pracy przez cudzoziemców zagrożonych surowymi sankcjami (m.in. zakazem wjazdu na terytorium RP lub całego obszaru Schengen na okres do 3 lat).

Proponujemy zatem umożliwienie powierzenia pracy w trybie Specustawy lub ubiegania się o oświadczenie o powierzeniu pracy przez przedsiębiorcę ukraińskiego. Zwracamy jednocześnie uwagę, że spełnienie wymogów np. dostarczenia określonych dokumentów przez przedsiębiorcę ukraińskiego (przykładowo uzyskanie wyciągu z rejestru lub klauzuli apostille) może być w warunkach działań wojennych utrudnione lub wręcz niemożliwe.

12) Wydłużenie maksymalnego terminu zatrudnienia w oparciu o umowę o praktyki absolwenckie

Wiele młodych wysokokwalifikowanych osób z Ukrainy potrzebuje wdrożenia do zawodu, biorąc pod uwagę odmienności wynikające w różnicy systemów (np. prawnicy, księgowi, inżynierowie). Jedną z form pozwalającą wdrożyć ten zamiar jest umowa o praktykę absolwencką.

Natomiast przepisy regulujące zatrudnienie na umowę o praktyki absolwenckie (staż) przewidują maksymalny termin trwania takiej umowy 3 miesiące. Termin ten może być niewystarczający do wdrożenia, biorąc pod uwagę trudności językowe.

W związku z powyższym proponujemy dla obywateli Ukrainy objętych zakresem Specustawy wydłużenie maksymalnego terminu trwania umowy o praktyki absolwenckie do 12 miesięcy. Do rozważenia jest również podniesienie maksymalnego progu rozpoczęcia praktyk – do 30. roku życia.

13) Konieczność wprowadzenia zwolnienia z podatku od darowizn otrzymanych przez obywateli Ukrainy bądź alternatywnie zwiększenia kwoty wolnej od podatku lub wprowadzenie zwolnienia przedmiotowego

Specustawa nie przewiduje zmian w zwolnienia obywateli Ukrainy z obowiązku zapłaty podatku od darowizny z tytułu wszelkich darowizn otrzymanych od 24 lutego 2022. Zwolnienie z podatku od darowizn zostało usunięte z projektu Specustawy w toku prac legislacyjnych z uwagi na ryzyko nadużywania przepisu do prania brudnych pieniędzy.

W obliczu obecnej sytuacji, darowizny przekazane obywatelom Ukrainy uciekającym przed działaniami wojennymi w praktyce najczęściej zostaną zakwalifikowane jako dokonane między osobami niespokrewnionymi, które się zaliczają do III grupy podatkowej. Kwota wolna od podatku dla tej grupy wynosi obecnie 4902 złotych (zakładając, że nie było wcześniejszych darowizn w okresie 5 lat wstecz), a wysokość podatku po przekroczeniu kwoty wolnej od podatku mieści się w granicach 12-20% w zależności od wysokości kwoty darowizny.

W obliczu trudnej sytuacji finansowej większości osób uciekających od wojny w Ukrainie, istniejące rozwiązania mogą nie odpowiadać istniejącemu zapotrzebowaniu na ułatwienia w stosunku do obowiązków obdarowanego obywatela Ukrainy. W związku z tym wydaje się celowe dokonanie zmian w tym zakresie: o ile całkowite zwolnienie z obowiązków podatkowych może budzić pewien sprzeciw, chociażby z uwagi na poniesiony zarzut nadużywania tego zwolnienia, o tyle zwiększenie stopy wolnej od podatku (w III grupie podatkowej powyżej 4902 złotych) lub wprowadzenie zwolnienia przedmiotowego dotyczącego świadczeń rzeczowych przeznaczonych na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych np. wyżywienia, zakwaterowania, środków higieny osobistej, przedmiotów wyposażenia mieszkania, pościeli, bielizny, odzieży narzędzi pracy oraz innych przedmiotów przeznaczonych do użytku osobistego lub w gospodarstwie domowym oraz darowizn środków pieniężnych jeżeli obdarowany przeznaczy je w okresie do 31 grudnia 2022 na wyżywienie lub zakwaterowania swoje lub członków swojej rodziny w stosunku do osób objętych zakresem Specustawy należy zdecydowanie postulować. Celem przeciwdziałania wykorzystania zwolnienia do prania brudnych pieniędzy ze zwolnienia mogą zostać wyłączone darowizny nieruchomości (z wyjątkiem udostępnienia budynków i lokali mieszkalnych na zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych).

14) Konieczność doprecyzowania rozwiązań w odniesieniu do podatku dochodowego od osób fizycznych (PIT) oraz podatku dochodowego od osób prawnych (CIT)

Specustawa wprowadza możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów na gruncie podatku PIT i podatku CIT kosztów wytworzenia lub ceny nabycia rzeczy i praw będących przedmiotem darowizny lub nieodpłatnego świadczenia na rzecz obywateli Ukrainy, którzy przybyli na terytorium Polski w związku z działaniami wojennymi. Równocześnie przepisy przewidują zwolnienie z podatku PIT otrzymanych darowizn oraz nieodpłatnych świadczeń uzyskanych przez obywateli Ukrainy.

Warunkiem zaliczenia w koszty podatkowe jest przekazanie darowizn i świadczeń pomocy za pośrednictwem określonych podmiotów - organizacje i instytucje pomocowe np. organizacje pożytku publicznego, jednostkom samorządu terytorialnego czy placówkom leczniczym.

Dodatkowo Specustawa zwalnia z podatku PIT pomoc humanitarną otrzymaną w okresie od dnia 24 lutego 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. przez obywateli Ukrainy. Przepisy nie precyzują co należy uznać, za „pomoc humanitarną” objętą tym zwolnieniem. W uzasadnieniu projektu Specustawy wskazano, że pojęcie „pomoc humanitarna”, można traktować szeroko, gdyż formy takiej pomocy mogą być bowiem bardzo różnorodne, dlatego celowo odstąpiono od jej sprecyzowania w ustawie. Zamiarem ustawodawcy było zwolnienie z opodatkowania były „wszelkie świadczenia, niezależnie od ich rodzaju, a zatem pieniężne, rzeczowe oraz

nieodpłatne świadczenia przekazane lub udostępniane uchodźcom". Uzasadnienie zawiera przykładowe wyliczenie pomocy humanitarnej „**Pomocą humanitarną może być zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych, tj. udostępnienie lokalu mieszkalnego, zapewnienie żywności. Pomocą taką może być w konkretnym przypadku sfinansowanie leczenia, czy też opłacenie nauki, czy kursów pozwalających na zmianę kwalifikacji zawodowych**”.

Z uwagi na ewentualne spory i wątpliwości interpretacyjne naszym zdaniem należy doprecyzować w Specustawie co stanowi pomoc humanitarną np. przez dodanie w.w. przykładowego wyliczenia z uzasadnienia projektu ustawy, w następującym brzmieniu:

„Pomoc humanitarną stanowią w szczególności wszelkie świadczenia pieniężne, rzeczowe oraz nieodpłatne świadczenia przekazane lub udostępniane osobom, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznaje się za legalny na mocy niniejszej ustawy w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, tj. udostępnienie lokalu mieszkalnego, zapewnienie żywności, sfinansowanie leczenia, opłacenie nauki, czy kursów pozwalających na zmianę kwalifikacji zawodowych.

15) Konieczność doprecyzowania rozwiązań w odniesieniu do podatku od towarów i usług (VAT)

Specustawa nie zawiera ograniczenia opodatkowania darowizn rzeczowych oraz nieodpłatnych świadczeń przekazanych przez przedsiębiorców na rzecz obywateli Ukrainy na gruncie podatku VAT. Takie regulacje zawiera Rozporządzenie MF, które przewiduje obniżoną 0% stawkę podatku VAT dla odpłatnych dostaw towarów lub świadczenia usług na cele związane z pomocą ofiarom działań wojennych w Ukrainie dokonanych za pośrednictwem określonych podmiotów.

W przeciwieństwie do przepisów Specustawy w zakresie podatku PIT i podatku CIT zerowa stawka podatku VAT nie obejmuje darowizn na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Postulujemy ujednoczenie przepisów Specustawy i Rozporządzenia MF przez rozszerzenie katalogu podmiotów za pośrednictwem, których przekazywana pomoc będzie mogła skorzystać z 0% stawki podatku VAT.

16) Wydanie wytycznych w formie ogólnej interpretacji przepisów podatkowych dotyczących statusu podatkowego obywateli Ukrainy i jego udokumentowania

Ze względu na aspekty transgraniczne pojawiające się w sferze podatkowej przy zatrudnieniu pracowników z Ukrainy, niezbędne jest wprowadzenie klarownych i jasnych rozwiązań dotyczących zasad określania statusu podatkowego (tzw. rezydencji podatkowej) i jego udokumentowania oraz rozliczania się na gruncie podatku PIT tych osób z tytułu osiągniętych dochodów w Polsce. Polscy przedsiębiorcy zatrudniający obywateli Ukrainy, którzy przybyli na terytorium Polski w związku z działaniami wojennymi mogą mieć problem z określeniem ich rezydencji podatkowej (tj., miejsca zamieszkania dla celów podatkowych), a w konsekwencji prawidłowego rozliczenia wynagrodzenia tych osób na gruncie podatku PIT. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku PIT oraz postanowieniami polsko-ukraińskiej konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania, za rezydenta podatkowego Polski uważa się osobę fizyczną która posiada w Polsce centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych), z kolei zgodnie z ustawą o PIT polskim rezydentem jest osoba fizyczna, która posiada na terytorium RP centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych) lub przebywa na terytorium Polski ponad 183 dni w roku podatkowym.

IZBA GOSPODARKI ELEKTRONICZNEJ

Obywatele Ukrainy, którzy w związku z prowadzonymi działaniami wojennymi przybyli do Polski po 24 lutego nie spełniają kryterium pobytu przekraczającego 183 dni. Trudno również przyjąć, że osoby te przenieśli do Polski swój ośrodek interesów życiowych, w sytuacji, gdy były zmuszone uciekać z ojczyzny, bo ich dotychczasowe miejsca pracy i zamieszkania mogły zostać (lub zostały) zniszczone. Jednocześnie trudno oczekiwać, że obywatele Ukrainy będą w stanie potwierdzić, że nadal są rezydentami podatkowymi Ukrainy przedkładając polskiemu pracodawcy i organom podatkowym certyfikat rezydencji podatkowej wydany przez właściwe ukraińskie organy.

Zgodnie z orzeczeniami sądów i stanowiskiem organów podatkowych w przypadku braku certyfikatu potwierdzającego status nierezydenta polski pracodawca powinien co do zasady rozliczyć Ukraińskiego pracownika jako polskiego rezydenta podatkowego.

Analogiczne problemy powstaną w przypadku obywateli Ukrainy, którzy będą uzyskiwali przychody z działalności gospodarczej w Polsce.

W tym celu niezbędne jest również określenie statusu podatkowego (tzw. rezydencji podatkowej) obywateli Ukrainy celem ustalenia, który kraj (Polska albo Ukraina) będzie uprawniony do pobierania podatku dochodowego z tytułu przychodu uzyskanego w Polsce w okresie od 24 lutego do 31 grudnia 2022 i na jakich zasadach. Ze względu na trudną i dynamiczną sytuację osób z Ukrainy, rozwiązania te powinny być maksymalnie proste. Dlatego proponujemy wydanie wytycznych przez Ministerstwo Finansów np. w formie ogólnej interpretacji przepisów podatkowych. Specustawa powinna uregulować również możliwość zastosowania ulg podatkowych na gruncie podatku PIT przez obywateli Ukrainy – część ulg nie ma zastosowania w przypadku nierezydentów np. ulgi dla osób do 26 roku życia.

Chętnie również poznamy Państwa zdanie w powyższych lub innych aspektach. W razie jakichkolwiek pytań lub wątpliwości pozostajemy do Państwa dyspozycji.

Na tym stanowisko zakończone.

Z wyrazami szacunku,
Patrycja Staniszevska
Prezes Zarządu
Izby Gospodarki Elektronicznej

poświadczenie złożenia podpisów i pieczęci elektronicznych

Certyfikat dla dokumentu o Autenti ID: 6501667d-f20f-4fd1-8733-d2131d400d3d
utworzonego: 2022-03-18 17:10 (GMT+01:00)